

ความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๖๗ วรรคห้า
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีหนังสือ ส่วนที่ สว (สนช) ๐๐๐๗ / ๕๖๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้วนั้น ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว มีประเด็นที่ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. มาตรา ๔๘ การกำหนดหมายเลขประจำตัวผู้สมัครโดยให้ผู้สมัครได้รับหมายเลขประจำตัวผู้สมัครเรียงตามลำดับการยื่นใบสมัคร ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ (๒)

ในประเด็นนี้มีความเห็น ดังต่อไปนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ ประเภท เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๐ คือมาจากแบ่งเขตเลือกตั้ง และมาจากบัญชีรายชื่อ แต่ต่างกันตรงที่ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยใช้บัตรเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพียงอย่างเดียว โดยให้นำคะแนนแบบแบ่งเขตเลือกตั้งมาใช้คำนวณหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ดังนั้น การเลือกตั้งในระบบนี้บัตรเลือกตั้งจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นการสะท้อนคะแนนนิยมของพรรคการเมืองผ่านทางผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกผู้แทนของตนโดยพิจารณา ๓ เรื่อง คือ

๑.๑ ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งซึ่งเป็นการให้ความสำคัญแก่ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสำคัญ ตามมาตรา ๘๔ ของรัฐธรรมนูญ

๑.๒ นโยบายของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสังกัดอยู่ตรงใจผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือไม่ ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นผลคะแนนของพรรคการเมืองใช้ในการคำนวณหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ตามมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ ของรัฐธรรมนูญ

๑.๓ ผู้ที่ถูกเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีตามที่พรรคการเมืองเสนอชื่อตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญ

๒. การใช้บัตรเลือกตั้งเพียงใบเดียวเฉพาะแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และการให้ผู้สมัครของแต่ละพรรคได้หมายเลขแตกต่างกันในแต่ละเขตเลือกตั้งตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๔๘ จะสร้างความซับซ้อนในการเลือกตั้ง เพราะบัตรเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งมิได้มุ่งหมายโดยตรงต่อตัวผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเท่านั้น แต่ยังหมายรวมไปถึงผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและผู้ที่จะได้รับเสนอแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีด้วย ซึ่งการลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะสะท้อนคะแนนนิยมที่มีต่อพรรคการเมืองด้วยการที่หมายเลขของพรรคการเมืองในแต่ละเขตเลือกตั้งกำหนดไว้แตกต่างกัน จะสร้างความไม่สะดวกหรือสร้างภาระหรือความยุ่งยากซับซ้อนให้กับประชาชน นอกจากนี้เพื่อให้สะท้อนเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในบัตร

เลือกตั้งจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลได้แก่ หมายเลขผู้สมัครและชื่อของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครนั้นสังกัดอยู่ ซึ่งจะทำให้ต้องพิมพ์บัตรเลือกตั้งแตกต่างกันจำนวน ๓๕๐ เขตเลือกตั้ง ดังนั้น การกำหนดหมายเลขผู้สมัครของแต่ละพรรคการเมืองให้แตกต่างกันนั้น มีผลกระทบถึงกระบวนการในการดำเนินการจัดพิมพ์บัตรเลือกตั้งซึ่งมีระยะเวลาจำกัดแล้วเพื่อให้ทันต่อการใช้งานอาจต้องกระจายการพิมพ์บัตรเลือกตั้งไปยังโรงพิมพ์ต่างจังหวัดซึ่งจะมีปัญหาในระบบรักษาความปลอดภัย อาจทำให้เกิดการปลอมแปลงบัตรเลือกตั้งได้ และการตรวจสอบการปลอมแปลงบัตรทำได้ยากขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้การเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และหากมีเขตใดเขตหนึ่งพิมพ์หมายเลขผิดไปจากผู้สมัครในเขตเลือกตั้งนั้นจะทำให้เกิดการร้องเรียนได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวข้างต้นอาจก่อให้เกิดข้อร้องเรียนว่าการดำเนินการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๔ (๒) บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจ ในการควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงมีความเห็นว่ามาตรา ๔๘ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มีเนื้อหาไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๒๒๔ (๒)

๒. มาตรา ๖๒ วรรคสอง การกำหนดค่าใช้จ่ายในการหาเสียงของพรรคการเมืองเท่ากัน ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ (๒)

ในประเด็นนี้มีความเห็น ดังต่อไปนี้

ในการดำเนินการจัดการเลือกตั้งที่ผ่านมาการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองที่พรรคการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้งนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้หารือกับพรรคการเมืองเพื่อกำหนดค่าใช้จ่ายดังกล่าว โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งจะออกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องหลักเกณฑ์ และวิธีการกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหากเป็นกรณีผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจะกำหนดค่าใช้จ่ายในการหาเสียงของผู้สมัครหนึ่งคนไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนบาท แต่หากเป็นกรณีค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองจะนำจำนวนเงินหนึ่งล้านห้าแสนบาทคูณด้วยจำนวนผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในบัญชีรายชื่อ ซึ่งการคิดค่าใช้จ่ายของพรรคการเมืองในรูปแบบนี้จะถือหลักความเป็นธรรมตามหลักสัดส่วนในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มาตรา ๖๒ วรรคสอง กำหนดให้ค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมืองเท่ากันนั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการไม่เป็นธรรมระหว่างพรรคการเมืองเล็กและพรรคการเมืองใหญ่ เนื่องจากแต่ละพรรคมีต้นทุนในการดำเนินการหาเสียงที่ไม่เท่ากัน หากพรรคการเมืองส่งผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อมากก็จะมีต้นทุนในการหาเสียงมากกว่าพรรคที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งน้อยกว่า แม้การเลือกตั้งในครั้งนี้จะใช้บัตรเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวซึ่งจะทำให้ค่าใช้จ่ายในการหาเสียงของพรรคการเมืองลดลงก็ตาม การกำหนดค่าใช้จ่ายในการหาเสียงของพรรคการเมืองโดยเท่ากันจึงเป็นการกำหนดความเท่าเทียมโดยมิได้อยู่บนพื้นฐานความเป็นธรรมตามหลักสัดส่วนการส่งผู้สมัครของพรรคการเมืองเล็กและพรรคการเมืองใหญ่ ซึ่งการที่กฎหมายกำหนดไว้ในกรณีนี้อาจเกิดปัญหาความไม่เป็นธรรมซึ่งนำไปสู่การร้องเรียน ที่ทำให้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยง ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๔ (๒) ที่บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจ ในการควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

๓. มาตรา ๗๓ ไม่ได้ห้ามการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ (๒) มาตรา ๒๕๔ ก.(๑) และมาตรา ๗๘

ในประเด็นนี้มีความเห็น ดังต่อไปนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๑ มิได้ห้ามการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริง ซึ่งสมัยนั้นเป็นการจัดให้มีการเลือกตั้งภายหลังจากที่ประเทศไทยเปลี่ยนรูปแบบการปกครองมาได้ไม่นานและพรรคการเมืองก็ไม่ได้มีจำนวนหลากหลายดังเช่นปัจจุบัน การจัดมหรสพหรือการรื่นเริงในขณะนั้นก็เพื่อจูงใจให้ประชาชนมาฟังนโยบายของพรรคการเมือง แต่ภายหลังกลับพบว่าวิธีการดังกล่าวเป็นการมอมเมาประชาชน และประชาชนตัดสินใจลงคะแนนโดยมิได้อยู่บนพื้นฐานของนโยบายของพรรคการเมือง แต่ตัดสินใจบนพื้นฐานของความบันเทิงหรือความสนุกสนานจากการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงที่พรรคการเมืองจัดมา และตั้งแต่นั้นมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงกำหนดห้ามมิให้มีการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริง และการห้ามดังกล่าวกำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้งทุกฉบับมาจนถึงปัจจุบัน

๒. บทบัญญัติมาตรา ๒๒๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่ในการดำเนินการจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม แต่กรณีที่ร่างมาตรา ๗๓ ไม่ได้กำหนดห้ามมิให้มีการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ วัันนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติงาน ดังนี้

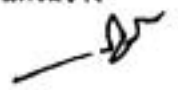
(๑) การจัดให้มีมหรสพหรืองานรื่นเริงอาจทำให้ผู้สมัครหรือหัวหน้าคณะกำหนดมาตรฐาน หรือวิธีการต่างๆ เพื่อแข่งขันกันเพื่อชักชวนให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ตนเองหรือไม่เลือกผู้สมัครอื่น รวมถึงอาจมีการแอบแฝงเกี่ยวกับกระบวนการใช้จ่ายเงินในการจ้างมหรสพมาทำการแสดง ทำให้เกิดปัญหาและอาจมีการร้องเรียนที่ไม่เป็นธรรมเกิดขึ้น

(๒) ในการจัดให้มีมหรสพหรืองานรื่นเริงจะนำไปสู่การก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในงาน เช่นมีการทะเลาะวิวาทเกิดความวุ่นวาย เป็นต้น ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจเป็นเหตุให้มีการร้องเรียนเกิดขึ้น ประกอบกับกรณีดังกล่าวต้องเพิ่มกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณงานเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่า การจัดให้มีมหรสพและงานรื่นเริงอาจก่อให้เกิดปัญหาทั้งในเรื่องเงิน ทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อยในสถานที่จัดงาน ซึ่งนำไปสู่การร้องเรียน ที่ทำให้การดำเนินการจัดการเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยง ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๔ (๒)

๓. บทบัญญัติมาตรา ๒๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดว่าในการดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่างๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้ ก. ด้านการเมือง (๑) ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองรวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างกัน และให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระปราศจากการครอบงำไม่ว่าด้วยทางใด

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญคือให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระปราศจากการครอบงำไม่ว่าด้วยทางใด แต่ในร่าง

มาตรา ๗๓ ไม่ได้กำหนดห้ามให้มีการหาเสียงโดยจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริง อาจก่อให้เกิดพรรคการเมืองหรือ
ผู้สมัครกำหนดมาตรการในการหาเสียง เช่น นำนักแสดงที่มีชื่อเสียงเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนพูดโน้มน้าว
ชักชวนให้เลือกผู้สมัครที่อ้างตนมา เป็นต้น ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจทำให้ประชาชนที่เข้าร่วมรับชมการแสดงถูก
ครอบงำ เพราะความชื่นชอบในตัวนักแสดงหรือกลุ่มนักแสดงดังกล่าวทำให้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครตามที่นักแสดง
โน้มน้าวได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่าการกระทำอันไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๘ ก. (๑)

๔. บทบัญญัติมาตรา ๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐพึงส่งเสริมให้
ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้ง
ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวม
ตลอดทั้ง การตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นใดบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน

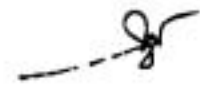
ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้รัฐ
ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ตลอดถึงการตัดสินใจทางการเมือง ดังนั้น การให้มีการโฆษณาหาเสียงด้วย
การจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ ในการหาเสียงเลือกตั้งได้ จึงเป็นการที่รัฐไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมี
ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยในการตัดสินใจทางการเมือง เนื่องจาก
เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนตัดสินใจทางการเมืองจากการที่ผู้สมัครหรือผู้ใด หรือพรรคการเมืองจัดให้มีการ
แสดงมหรสพหรือการรื่นเริงเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งของตน หากผู้สมัครหรือผู้ใด หรือพรรคการเมืองใด จัด
แสดงมหรสพหรือการรื่นเริงได้ถูกใจประชาชนมากกว่าก็จะได้รับประโยชน์ทางการเมือง ซึ่งไม่ได้เป็นไปตาม
วิถีแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนควรคำนึงถึงนโยบายของพรรคการเมืองเป็นสำคัญในการ
ตัดสินใจเลือกผู้สมัครเพื่อเป็นตัวแทนของตนในการบริหารประเทศ อันทำให้ขัดต่อมาตรา มาตรา ๗๘ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่าการไม่กำหนดห้ามมิให้มีการโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งโดย
การจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงไม่ตรงตามเจตนารมณ์ มาตรา ๒๒๔ (๒) มาตรา ๒๕๘ ก. (๑) และมาตรา
๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๔. มาตรา ๑๓๓ กรณีการศาลสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ภายหลังประกาศผลการเลือกตั้ง ไม่ตรงตาม
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๖ วรรคหนึ่ง

ในประเด็นนี้มีความเห็น ดังต่อไปนี้

ตามมาตรา ๒๒๖ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่าภายหลัง
ประกาศผลการเลือกตั้ง มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้สมัครรับเลือกผู้ใดกระทำการทุจริต
ในการเลือกตั้งหรือการเลือกหรือรู้เห็นกับการกระทำของบุคคลอื่น ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นคำร้องต่อ
ศาลฎีกาเพื่อสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้น

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญคือให้ศาลฎีกามีอำนาจในการ ๑. สั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือ ๒. เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง แต่ในร่างมาตรา ๑๓๓ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ได้กำหนดเพิ่มเติมโดยให้ศาลฎีกามีอำนาจในการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ได้ด้วย ซึ่งกรณีนี้เป็นการเขียนให้อำนาจเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงเห็นว่าบทบัญญัติในร่างมาตราดังกล่าวไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๖ วรรคหนึ่ง

๕. มาตรา ๑๓๔ กรณีภายหลังประกาศผลการเลือกตั้ง ศาลฎีกาสั่งให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๖ วรรคหนึ่ง

ในประเด็นนี้มีความเห็น ดังต่อไปนี้

ตามมาตรา ๒๒๖ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่าภายหลังประกาศผลการเลือกตั้ง หรือมีการเลือกตั้งแล้ว มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้สมัครรับเลือกผู้ใดกระทำการทุจริตในการเลือกตั้งหรือการเลือกหรือรู้เห็นกับการกระทำของบุคคลอื่น ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้น

ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญคือให้ศาลฎีกามีอำนาจในการ ๑. สั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือ ๒. เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้ แต่ในร่างมาตรา ๑๓๔ กำหนดภายหลังประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ถ้ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง หรือรู้เห็นกับการกระทำของบุคคลอื่น ให้คณะกรรมการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อสั่งให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น เพียงประการเดียว ไม่ได้ให้อำนาจคณะกรรมการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นด้วย ซึ่งเป็นการเขียนให้อำนาจศาลไม่ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่าบทบัญญัติในร่างมาตราดังกล่าวไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๖ วรรคหนึ่ง

อนึ่ง คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีข้อสังเกตเพิ่มเติมในประเด็นการเปิดให้มีการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ดังนี้

๑. ต้องเพิ่มคำตอบแทนให้กับคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เนื่องจากกรณีที่ย้ายระยะเวลาการลงคะแนนออกไปตั้งแต่ ๐๗.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. จะทำให้กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งต้องมาปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ น. และจะทำหน้าที่แล้วเสร็จในเวลา ๒๐.๐๐ น. โดยบุคคลเหล่านี้ต้องมีหน้าที่ตั้งแต่รับวัสดุ อุปกรณ์มายังสถานที่เลือกตั้ง และเมื่อปิดการลงคะแนนต้องทำการนับคะแนนจนเสร็จ แล้วนำส่งวัสดุ

อุปกรณ์ไปยังที่ทำการคณะกรรมการประจำเขตเลือกตั้ง ซึ่งโดยรวมแล้วจะใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ประมาณ ๑๔ ชั่วโมง

๒. ควรมีกฎหมายรองรับในเรื่องการรายงานผลคะแนนเลือกตั้งสำหรับหน่วยเลือกตั้งที่อยู่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากเมื่อขยายระยะเวลาในการลงคะแนนไปจนถึง ๑๗.๐๐ น. ในการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งอาจเกิดความล่าช้าออกไปทำให้ไม่ปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการประจำหน่วย ในการนี้อาจกำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในเรื่องการรายงานผลคะแนนมาก่อนล่วงหน้าแล้วให้เก็บผลคะแนนตัวจริงไว้ในที่ปลอดภัยและนำส่งในวันถัดมาได้

๓. กรณีที่ขยายระยะเวลาลงคะแนนการเลือกตั้งออกไปจนถึง ๑๗.๐๐ น. ทำให้ระยะเวลาในการนับคะแนนภายหลังปิดการลงคะแนนอาจล่วงเลยไปจนถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาที่อาจก่อให้เกิดปัญหา และอุปสรรคในเรื่องความไม่ปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งอาจต้องเก็บรักษาบัตรเลือกตั้งไว้และทำการนับคะแนนในวันรุ่งขึ้น